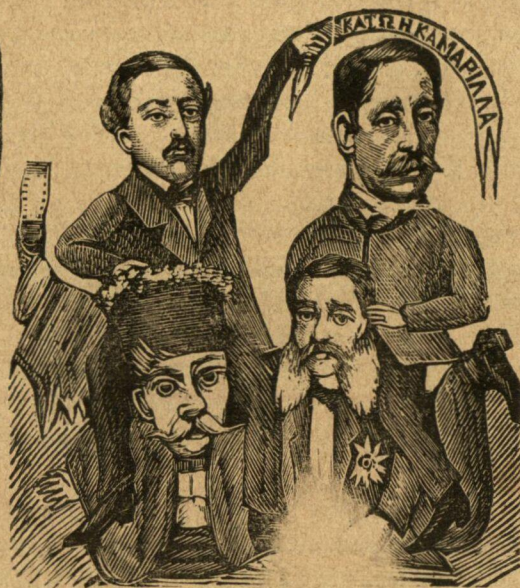

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησία δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησία δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησία φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΑΜΙΟΥΣ.

Συμπολιταί!

Εἰ καὶ μακρὰν ὑμῶν εὐρισκόμενος ὁ συμ-
 πατριώτης Σας Ἀριστοφάνης κατὰ τὴν σι-
 γμὴν ταύτην, καθ' ἣν τὸ ἱερώτερον τῶν δι-
 καιωμάτων μας ἐξασκείτε, δὲν δύναται νὰ
 σιωπήσῃ, δὲν δύναται νὰ μείνῃ βωθὸς καὶ ἀ-
 νάλγητος... Ἡ πρὸς τὴν δύσμοιρον Πα-
 τρίδα ἀγάπη καὶ ὁ πρὸς ὑμᾶς ἀδελφικὸς ἔ-
 ρως του, τὸν κάμνουν νὰ γράψῃ τὰς ὀλί-
 γας ταύτας γραμμάς προτρέπων ὑμᾶς, ὅπως
 πράξῃτε πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς
 δόξαν καὶ εὐημερίαν τῆς κοινῆς ἡμῶν μη-
 τρός καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ δυστυχοῦς
 φορολογουμένου λαοῦ ἀπὸ τῶν δυσβαστά-
 κτων καὶ ἐπαχθῶν φόρων.

Συμπολιταί! Σήμερον αἰτῶσι τὴν ψήφον
 Σας πολλοὶ τῶν συμπατριωτῶν μας, θεω-
 ροῦντες ἑαυτοὺς ὡς μόνους ἱκανοὺς, ὅπως
 μᾶς ἀντιπροσωπεύσωσι. Τινὲς τούτων, ὑπὸ
 τὸ πρόσχημα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ἐπαγ-
 γελλόμενοι τὸν φιλελεύθερον καὶ ἀνεξάρ-
 τητον, ὑπόσχονται ὑμῖν λαμπρὸν μέλλον·
 ἄλλοι δὲ, ὑπὸ φιλοδοξίας κινούμενοι, καυ-

χῶνται ὅτι θὰ φέρωσι τὸν χρυσοῦν αἰῶνα,
 καὶ ἄλλοι θεωροῦν ἑαυτοὺς ὡς ἐπιβεβλημέ-
 νους, συνεπεία τοῦ ὁποίου φέρουν ὄνοματος,
 καὶ ὑμᾶς ὡς ὑποχρεωμένους νὰ ἐκλέξῃτε ἐ-
 κείνους, ἀποτίοντες οὕτω φόρον εὐγνωμο-
 σύνης εἰς τοὺς προπάτορας αὐτῶν, δι' ὅσα
 ὑπὲρ Πατρίδος προσέφερον ἄλλοτε. Μωροὶ
 οἱ ταῦτα φρονοῦντες!.. Ὁ Ἕλλην, ὁ σή-
 μερον ἐλεύθερος, ἀπέτισεν ὑπὲρ τὸ δέον τὸ
 ὁποῖον ὤφειλε χρέος.. ἡ δὲ Πατρίς, ἀντή-
 μειψε πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὰ τέκνα
 τῆς ἐκεῖνα, ἅτινα ἠγωνίσθησαν πρὸς ἀπε-
 λευθέρωσίν της.. Ὁ σήμερον λοιπὸν Ἕλλην,
 οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχει, οὐδεὶς γόρδιος
 δεσμὸς κρατεῖ αὐτὸν δεσμευμένον, ὅπως πρά-
 ξῃ ὅ,τι οἱ λεγόμενοι υἱοὶ ἀγωνιστῶν αἰτῶ-
 σιν. Ὅθεν πᾶς εὖ φρονῶν πολίτης Ἕλλην,
 ὀφείλει νὰ ψηφίσῃ ὡς ἀντιπρόσωπόν του
 ἐκεῖνον ὃν ἐγχείρει ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης
 του, ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον νομίζει μετὰ πεποι-
 θήσεως, ὅτι δύναται νὰ πράξῃ καλὸν εἰς τὸν
 τόπον, ἀδιάφορον ἂν οὗτος δὲν κατάγεται ἐξ
 οἰκογενείας φεροῦσης ὄνομα ἐνδοξον καὶ σε-
 βαστὸν ἀγωνιστοῦ.

Τοὺς αἰτοῦντας σήμερον τὴν ψήφον Σας,

γιγνώσκετε καλῶς. Πάντες οὗτοι ἐγεννήθη-
 σαν καὶ ἀνετράφησαν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, εἰς
 τοὺς κόλπους τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας.
 Τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐξελέξατε πολλάκις ἀντι-
 προσώπους μας.. ἴδαμεν ὅποια καὶ ὅποια
 ἔκαμον καλά... Ἄλλους βλέπετε καθ' ἕκά-
 στην νὰ μᾶς φενακίζουν, καὶ ἐπαγγελλόμε-
 νοι τὸν φιλελεύθερον καὶ γενναϊόδωρον νὰ
 ἐξαπατῶσι τοὺς ἀπλοικοὺς... Τούτους πι-
 στετεύετε τινὲς ἐξ ὑμῶν ὡς ἀληθεῖς καὶ μεγά-
 λους πατριώτας, ὡς μόνους δυναμένους νὰ
 κάμωσιν ἐν καλὸν εἰς τὸν τόπον... ὅποια
 πλάνη!., ἐνῷ οἱ τοιοῦτοι ἐφάνησαν ἀτιμοὶ
 προδόται καὶ δολοφόνοι τῶν ἐλευθεριῶν μας,
 πρὶν ἢ μᾶς ἀντιπροσωπεύσωσι.

Συμπολιταί! Ἡ ἐπαρχία ἡμῶν, ἀφ' ἧς
 ἐποχῆς ἀποστέλλει ἀντιπροσώπους της εἰς
 τὸ ἑλλην. βουλευτήριον, οὐδέποτε ἐξέλεξεν
 ἄνδρας φιλελευθέρους, ἄνδρας παραβλέπον-
 τας τὰ ἀτομικὰ καὶ μερικὰ συμφέροντα καὶ
 μεριμνοῦντας πατριωτικῶς ὑπὲρ τῶν γενι-
 κῶν, ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ εὐδαιμονίας τῆς
 ταλαίνης Ἑλλάδος... Τινὲς ἐκ τῶν ἄχρι
 σήμερον ἐκλεχθέντων ἀντιπροσώπων μας,
 ἐφάνησαν μικροὶ καὶ ποταποὶ, μοχθηροὶ καὶ

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΣ.

Ἦλθε ὁ καιρὸς καὶ πάλι ποῦ θὰ πιῶ καὶ θὰ γλεντίσω,
 Καὶ τὴν ἔρημη σακκοῦλα ἀπὸ λίρες θὰ γεμίσω.
 Δεχοχτῶ εἶνε ἐφέτο γιὰ νὰ γείνουν βουλευτάδες,
 Κ' ὄλων ὄλων βροντᾶ ἢ τσέπη, κ' ὄλοι δίνουνε παραδες.
 Ἦλθε ὁ καιρὸς καὶ πάλι τὸ κεφάλι νὰ σηκώσω,
 Νὰ φωνάξω, νὰ μαλώσω.

Τί καλὸς καιρὸς ἐτοῦτος!.. τί εὐτυχισμέναις ἡμέραις!
 Ὅλαις ἢ μαγάραις τώρα σοῦ σηκώνουνε παντιέρας,
 Καὶ σοῦ βγαίνουνε 'ς τὴ μέση, καὶ στραβὰ τὸ φέσι βάνουν,
 Κ' ὄλοι τῶν τὸν κομματάρχη καὶ τὸ παλληκάρη κάνουν,
 Καὶ τὴν ζῶν ἄρματῶν με κουμπούρια καὶ μαχαίρια,
 Καὶ συχοκουνοῦν τὰ χέρια.

Κ' ἐγὼ εἶμαι κομματάρχη, μὰ πολὺ τρανὸς, μεγάλος!
 'Σ τὴν Ἀθήνα σὰν κ' ἐμένα δὲν εἶναι κανένας ἄλλος.
 Ἐκατὸ τραμπούκους σέρνω ἀπ' ὀπίσω μου, καὶ ὄλοι
 εἶνε τσίφτιδες, ξεφτέρια, κ' ἔξυπνοι ὡσὰν διαβόλοι,
 Ποῦ ἂν βῆξῃς ἐμπροστά τους, σοῦ ἀγριεύουνε τὰ ἄμτια,
 Καὶ σὲ κάνουνε κομματία.

Πόσα χέρια βουλευτᾶδων ἔχω πιάσει ἕως τώρα
 Δὲν ἔχω νὰ τὰ μετρήσω.. δὲν ἔχω οὔτε ὥρα.
 Τὸ στραβὸ μου τὸ καπέλο ὡς τὰ ἄμτια κατεβάξω,
 'Σ τὴ μεγάλη μου ζουνάρα δυὸ παλησοσυγιὰδες βάζω,
 Κι' ἀμολιέμαι 'ς τὸ Γεράνι, 'ς τὸ Ψυρρῆ καὶ εἰς τὴν Πλάκα,
 Καὶ τὸ βίγνω 'ς τὴν ἀμάκα.

Ὁ κανένας ποῦ με βρῖσκει ὑποψήφιος 'ς τὸν δρόμο,
 «Τόκα, Μητρό μου», μοῦ λέει, με χαιδεύει εἰς τὸν ὦμο,
 Καὶ τὸ χέρι μου μοῦ πιάνει, καὶ με πάει 'ς τὴν ταβέρνα.
 Καὶ φωνάζει «ταβερνιάρη, τὸ χρυσὸ μου Μητρο κέρνα».
 Καὶ ὁ Μητρος τὸ κεφάλι ὑπερήφανα σηκώνει,
 Καὶ γελά καὶ καμαρώνει.

Φίλε Ἀριστοφάνη!

Χρόνια καὶ καιροὺς ἔχεις νὰ γράψῃς περὶ Χαλκίδος. Ἐρρίφθης μὲ τὰ μούτρα πρό τινος εἰς τοὺς ἐν Καλάμαις ὑποψηφίους καὶ ἐκ τούτου φαίνεται ἐλησμόνησες ὅλως διόλου τοὺς τῆς Χαλκίδος. Εἰς τὴν ἐποχὴν λοιπὸν αὐτὴν ὅπου ἔπρεπε νὰ στηλιτεύσῃς τοὺς ἐστιγματισμένους Στηλίτας, οἵτινες καλὰ καὶ σώνει ζητοῦσι τὴν ψήφον μας, ὅπως μᾶς ἀντιπροσωπεύσωσι καὶ αὖθις, καὶ ν' ἀνοίξῃς τὰ μάτια τοῦ κοινοῦ λαοῦ ἵνα καταψηφίσῃ αὐτοὺς, Σὺ τηρεῖς νεκρικὴν σιωπὴν, ὡς ν' ἀγνοῆς ὅτι ἡ σιωπὴ παντὸς φιλελευθέρου, εἶνε ἀνοχὴ ἀσύγνωστος, εἶνε μέγα ἐγκλημα, ὅταν μάλιστα κρέμεται ἡ τύχη τῶν ἐλευθεριῶν μας ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων μας.

Ἐπειδὴ λοιπὸν Σὺ σιωπᾶς ἐπίτρεψόν μοι νὰ ὀμιλήσω ἐγὼ ἐν ὀλίγοις. Οἱ ἐνταῦθα λεγόμενοι πολιτικοὶ μας εἰς δύο διηρέθησαν καπετανάτα· καὶ τὸ μὲν συγχροτοῦν τὰ ἐξυπνα παιδιὰ τῶν ἀγωνιστῶν Κριεζώτου καὶ Βουδούρη, καὶ οἱ μπουλουξίδες Θωμᾶς καὶ Καφετζόγλους· τὸ δὲ τὸ τέκνον τοῦ λαοῦ ὁ Θ. Φλογαίτης, ὁ υἱὸς τοῦ στηλίτου Ἀβέρωφ, καὶ οἱ στηλίται Ἀγγελινίδης καὶ Οἰκονόμου. Τὰ καπετανάτα αὐτὰ ἔχουν καὶ ἡχηρὰς σάλπιγγας· τὸ πρῶτον μάλιστα, καθὼ ἔχον δύο καπεταναίους, ἔχει διπλὰς, τὸ δεύτερον μίον, ὥστε τρεῖς τῆς ἐβδομάδος μᾶς διασκεδάζουν περίφημα διὰ τῶν ἀρμονικῶν καὶ πλήρη μελωδιῶν ἀσμάτων των· ἐνίσταται ὅμως καὶ μᾶς προξενοῦν ναυτίασιν. Ἄν ἀμφιβάλῃς, ἀνάγνωσον ὅ,τι ψάλλουν τὰ τρία ταῦτα ὄργανα, καὶ θὰ ἔχῃς ἐντελῆ εἰκόνα τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς καὶ τῆς πατριωτικῆς καρδίας τῶν ὑποψηφίων μας. Ἐκεῖ θὰ ἴδῃς πᾶν ὅ,τι κατεβάξει ἡ κεφαλὴ τοῦ παιδιοῦ τοῦ Βουδούρη νὰ τὸ διασαλπίζῃ μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων του ὁ εὐλογημένος γερο-Εὐριπος· ὁ,τιδὴποτε καὶ ἂν συλλογίζῃται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Κριεζώτου νὰ τὸ λαλάῃ ὡς πέρδικα πετρωτὴ ἢ Γλωσσα, ἥτις τσακίζει κόκκαλα, καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἐτσάκισε τοῦ συντάκτου τῆς, καὶ νὰ φιμώνῃ πάντα τὰ κακὰ στόματα... Ὅ,τι δὲ

σχέπτεται ὁ νέος Φλογαίτης, ὁ Ἀβέρωφ, καὶ οἱ δύο στηλίται, νὰ τὸ διατυμπανίζῃ ἢ Ἀθαντῖς, μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε πείθονται πάντες, ὅτι ὁ Εὐριπος καὶ ἡ Γλωσσα ὑποστηρίζουν ὡς ἀντιπροσώπους μας, ἀνθρώπους μὴ γνωρίζοντας τὸ Γνωθισαυτόν. Καὶ θὰ ἦτο πιστευτοὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς Ἀθαντίδος, ἂν εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ Φλογαίτου καὶ Ἀβέρωφ, δὲν ὑπῆρχον στηλίται, δὲν ὑπῆρχον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ τῆς ψήφου των ἠθέλησαν νὰ καταταδικάσωσι τὴν Πατρίδα εἰς δουλείαν, καὶ οἵτινες ἐνεκόλασαν διὰ τῆς προδοτικῆς διαγωγῆς των ἀνεξάλειπτον στίγμα εἰς τὴν

ἐπαρχίαν Χαλκίδος.

Ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας μας, ὅστις στερεῖται εἰς τὴν παροῦσαν βουλ. ἐκλογὴν ἀνδρῶν φιλελευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων, ἔχει σχηματίσει τὴν ἰδέαν του, καὶ, κατερχόμενος μετὰ βαρυθυμίας εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, θὰ δώσῃ λευκὴν ψήφον εἰς ἐκείνους, οὓς αὐτὸς νομίζει ὡς καλλιτέρους νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσωσιν ὥστε ἄς παύσωσιν αἱ σάλπιγγες τῶν διαμαχομένων καπετανάτων νὰ διασαλπίζουν ὅ,τι ψευδές, ὅ,τι ἀνόητον καὶ ἀνοῦσιον.

Χαλκίς, 15 Ἰουλίου 1875.

Ω.

Τζάρκα στὰ χωριά νὰ πάμε
Νὰ γλεντίσουμε, νὰ φαμε,
Περπατάτε χέρι χέρι
Μὴ μᾶς εὐρη μεσημέρι.
Στὸ Μενίδι θε νὰ μπουμέ
Λίγο νὰ ξεκουραστοῦμε,
Καὶ θὰ κάνουμε γιουρούσι
Στὸ Χαλάνδρι, στὸ Μαρούσι.

Καὶ εὐθὺς τὴν ἴδια ἡμέρα
Θὰ κινήσομε' ἀπ' κεῖ πέρα
Καὶ θὰ πιάσομε τὴ στράτα
Ποῦ πηγαίνει εἰς τὸ Σπάτα.
Τὰ ποδάρια σας θὰ σπάσουν,
Καὶ θὰ ἐβγῇ ἡ ψυχὴ σας,
Ἄλλὰ ὅλα θὰ περάσουν,
Ἄμα γείνω βουλευτῆς σας.

Ο ΑΛΕΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Μὲ τὰ ὠμορφά μου μούτρα εἰς τὸ μέσον σας προβάλλω,
Καὶ σᾶς δίδω, συμπολίται, ἓνα ζήτημα μεγάλο.
Ἦέστε μου, σᾶς ἐρωτᾶω, νάχω τὴν χρυσὴ ἐλπίδα
Πῶς θὰ γείνω κ' ἐγὼ τώρα βουλευτῆς εἰς τὴν Χαλκίδα,
Ἦ νὰ πάω εἰς τὴν Πόλι, ποῦνε πλούσιοι Ἀγάδες,
Νὰ χορτάσ' ἀπὸ παράδες;

Δὲν πιστεύω δὰ ποτέ μου, ἀγαθοὶ μου συμπολίται,
Τὴν πολῦτιμόν σας ψήφον κ' εἰς ἐμὲ νὰ ἀρνηθῆτε.
Ἐπειδὴ εἰς τὴν Χαλκίδα ὁ καθένας σας εἰξέρει
Τὸν Ἀλέκο Οἰκονόμου, τὸ ἀκράτητο ξεφτέρι,
Τὸν μεγάλον δικηγόρον, τὸ ὠραῖο πᾶλληκᾶρι,
Ποῦχει τόση πολλὴ χάρι.

λ Δὲν εὐρίσκειται ἔς τὸν κόσμον, ἔς τὴ Χαλκίδα μιὰ κοπέλα,
Ποῦ νὰ μὴ τὴν πιάνει, φίλοι, διὰ τὸν Ἀλέκο τρέλλα,
Χήρες, κόρες μ' ἀγαποῦνε... καὶ ἂν ἔχετε τὴν τύχη
Καὶ καμμιά μεγάλη προίκα ὁ Ἀλέκος ἐπιτύχη,
Τότε, τότε θὰ ἴδῃτε τί ἡμέρα θὰ σᾶς φέξῃ,
Τί παρὰς πολὺς θὰ τρέξῃ.

* Εἰς τοῦ κόσμου τούτου, φίλοι, καὶ τὰ τέσσαρα τὰ μέρη,
Λ α σ χ ε ν ἔ κανέναν ἄλλον σὰν κ' ἐμέναεν δὲν ἔξερει.
Καὶ ἂν παίζω κάθε ὥρα, πρωὶ, βράδυ, μεσημέρι,
Δὲν τὸ κάνω, συμπολίται, γιὰ τὸ τρύπιο μου κεμερί...
Μόνον διὰ σᾶς τὸ κάνω, μήπως τύχη καὶ κερδίσω
Καὶ τὴν πόλιν μας πλουτίσω.

Ἐκτὸς τούτων, συμπολίται, θε νὰ βάλλω πάντα κόπον,
Γιὰ νὰ φέρω μία τάξιν ἔς τὸν καλόν μας τοῦτον τόπον,
Ὅστις ἔχει φθάσει τώρα εἰς πολλὴν παραλυσίαν,
Καὶ καθ' ὥρα θὰ διδάσκω ἡθικὴν διδασκαλίαν!
Κι' ὅταν τρώγω, κι' ὅταν πίνω, κι' ὅταν περπατῶ καὶ στέχω,
Θὰ μοῦ λέτε «ἡγεῖα σ' Ἀλέκο!»

Μὴν ἀκούετε, πολῖται, τὸν καθέναν ἀγιογδύτη,
Ποῦ μὲ βρίζει καὶ μὲ λέγει μπαγαμπόντη καὶ στηλίτη.
Γιὰ σᾶς ἔκαμα τὰ πάντα σὰν ἀληθινός σας φίλος,
Καὶ ἐμούγκρισα σὰν βώιδι, καὶ ἐγάβγισα σὰν σκύλος.
Τέτοιον ἀγαθὸ πολίτη σὰν κ' ἐμένα δὲν θὰ ἔβρητε,
Χαλκιδεῖς μου συμπολίται.